

संततमुपासितैः त्वत्पदाब्जरेणुभिर्हृतमंहोयस्य तस्याधोक्षजे निर्मलाभक्तिर्भवतीति नैवाद्भुतम् यस्य तव मुहूर्तमात्रभवात्समागममात्रादपि दुस्तर्कणवद्भूमूलोऽपि मम अविवेको नष्टः ॥ २२ ॥ ब्रह्मविदः केन रूपेण विचरंतीत्यज्ञानात् सर्वान्नमस्यति नम इति ये बटवो क्रीडारतत्वादश्रद्धेयधौरेयास्तानप्यभिव्याप्य सर्वेभ्यो नम इत्यर्थः स्वदृष्टान्तेन राज्ञां महदवज्ञां संभाव्याह राज्ञां शिवमस्त्विति ॥ २३ ॥ उत्तरामातायस्य हे उत्तरामातः विगणयतः न गणयतः अवमंतर्यपि परमकरुणाकरत्वेन सिंधुपतये आत्मतत्त्वमुपदिश्य निभृताः शांताः करणानामूर्मयो यस्मिन्स आशयो यस्य ॥ २४ ॥ सुजनात्तस्मात्सम्यगवगतं परमात्मसतत्त्वं येन तथाभूतः स न तदानीमेव देहे आत्ममतिं च विससर्ज हेनृप भगवदाश्रितो भरतः तदाश्रितो रहूगणो यः तस्यानुभावः सद्यो दे

न ह्यद्भुतं त्वच्चरणान्जरेणुभिर्हृतां हसोभक्तिरधोक्षजेऽमला ॥ मौहूर्तिकाद्यस्य समागमाच्च मे दुस्तर्कमूलोऽपह तोविवेकः ॥ २२ ॥ नमो महद्भ्योस्तु नमः शिशुभ्यो नमो युवभ्यो नम आबटुभ्यः ॥ ये ब्राह्मणागामवधूतलिंगाश्चरंतितेभ्यः शिवमस्तुराज्ञाम् ॥ २३ ॥ श्रीशुक उवाच इत्येवमुत्तरामातः स वै ब्रह्मर्षिसुतः सिंधुपतय आत्मसतत्त्वं विगणयतः परानुभावः परमकारुणिकतयोपदिश्य रहूगणेन सकरुणमभिवंदितचरण आपूर्णार्णव इव निभृतकरणोर्म्याशयो धरणिमिमां विचचार ॥ २४ ॥ सौवीरपतिरपि सुजनसमवगतपरमात्मसतत्त्व आत्मन्यविद्याऽध्यारोपितां देहात्ममतिं विससर्ज एवं हि नृप भगवदाश्रिताश्रितानुभावः ॥ २५ ॥ राजोवाच यो ह वा इह बहुविदामहाभागवतत्वयाऽभिहितः पारोक्ष्येण वचसा जीवलोकभवाध्वासल्यार्यमनीषिकया कल्पितविषयो नाजसाऽव्युत्पन्नलोकसमधिगम अथ तदेवैतदुरवगमं समवेतानुकल्पेन निर्दिश्यतामिति ॥ २६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पंचमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

हाहंकारत्यागः ॥ २५ ॥ पारोक्ष्येण वणिकसार्थकरूपकेण आर्याणां विवेकिनां मनीषयैव दस्युस्थानीयानीन्द्रियाणि गोमायुस्थानीयान्यपत्यादीनीत्येवं कल्पितविषयः अव्युत्पन्नस्य तु लोकस्य जनस्य सम्यक् अधिगमो न भवति अथ अतः तदेतदेव भवाध्वरूपं समवेतानुकल्पेन प्रस्तुतेतत्तदनु रूपार्थोपकल्पनेन ॥ २६ ॥ इति पंचमस्कंधे टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥